

REPUBLICA DEL ECUADOR

Dirección General de Registro Civil
Identificación y Cedulación



PULGAR DERECHO

CEDULA DE IDENTIDAD No. 170557505-6

Nombres: BANG ORN

Apellidos: TIPAYASOOT S

Nacido el 12 de NOVIEMBRE de 1936

En: TAILANDIA

Reg. Civil: Tomo _____ Lugar _____ Pág. _____ Provincia _____ Acta _____

Ins. Del Nac. _____ Lugar _____ Provincia _____ Año _____

Nacionalidad: TAILANDESA

Bang Orn Tippayasoot
FIRMA DEL CIUDADANO

เรื่องเก่าๆของเรา ๑๒ ปี

ที่ อเมริกา ลาดิน. อร. (อนิต้า)

Estado Civil: SOLTERA

Profesión: TECNICA FOTOGRAFICA

Instrucción: SUPERIOR

Estatura 1 m 55 Cédula anterior No. _____

Individual dactiloscópica V 3343 | 2242

Nombre del Padre: NI TIPAYASOOT

Nombre de la Madre: INN S

J. S. S. S.

Lugar y Fecha: QUITO 16 DE OCTUBRE DE 1.978

Válida hasta el: SEGUN DECRETO 172-A

RENOVACION IDENT.
VALOR s/. 20,00

**Thanks to my long-time friend,
Dr. Peter J. Foley
the originator of this book and thanks
to him it was also helped to publish.**

**I, of course, take responsibility
for all that is written.**

(ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.ปีเตอร์ เจ.ฟอเลย์ ผู้ซึ่ง
เป็นคั่นคอของเรื่องนี้ และยังเป็นผู้ช่วยเหลือใน
การใช้จ่ายของการจัดพิมพ์ และตัวของเราเอง
ขอยอมรับผิดชอบ ถ้ามีการผิดพลาดในข้อความ
ใดๆ ของหนังสือเล่มนี้)
บังอร ทิพย์สุคร (อนิน্দ้า)

GINZA TOKYU HOTEL

5-15-9 GINZA CHUO-KU, TOKYO

1 พ.ย. 2514

พ้อาคที่คิดถึง

วันนี่ย่ำถึงโตเกียวแล้ว ที่แรกนึกว่าจะได้แวะห้องงักพักพักรักหนึ่งคืน แต่ปรากฏว่าทาง "แอร์อินคู" ไม่ตกลง ให้พรีที่โตเกียวเท่านั้น ใจแวะห้องงักประเคียวเคียว บังเอิญมันหิวเลยแวะที่ห้องอาหารสนามบิน ค่าแล้ว 5 โมงกว่า อากาศเย็นๆ กินแซนควิช 2 ชิ้น กาแฟ ซาเล็ม 1 ซอง ซักเข้าไปตั้ง 22 เหรียญ (40 บาท) .. เช็กพัน แคนาเสี่ยค้ายูมาด เพราะหลังจากขึ้นจากห้องงักพัก เครื่องมันโคลงมาก เลยตองค้ายูแซนควิช 2 เหรียญลงดุงกระตาศไป พอเกือบจะถึงโตเกียว (ราวๆ 5 หุม เวลาโตเกียว) เครื่องยังโคลงมาก ของเกาๆตั้งแตกินไปจากคอนเมือง มันซุครากตอนเงาออกมาหุมๆ ไม่มีอะไรในทองเลย เพ็ลยเป็นบา ลงทรวจะอะไรๆที่สนามบินเรียบรอยแล้ว ก็ขึ้นรถบัสของโรงแรมเขาเมือง แอร์อินคูรู้ว่าเราเดินทางคนเคียว ก็ส่งคนออกมารับถึงในลานบิน พาเราไปพักในโรงแรมนั้นแหละ เล็กๆแต่สะอาด เป็คหน้าตางคานหนึ่งออกไป เจอสวนญี่ปุ่นสวยมากอยู่ระหว่างทองพักของเรากับทองอื่นๆ แต่ไม่มีเวลาจะขึ้นชมกับมันมากนัก เพราะจวนจะ 6 หุมแล้วหิวมาก เลยตองยอมเสี่ยสต่างค้ายูคาศุอะไรก็ไมรูใส่ๆกับขนมปังก่อนเล็กๆรองทอง แลลงอางแซนารอน สบายตัวคิแล้วก็เข้าซอง (พื้นอนแบบฝรั่ง) อักอัก นอนไม่หลับเลย จนกระทั่งงีบไปตอนไกลสว่าง ตันเอาเกือบ 9 โมง กำลังแต่งตัวอยู่ ทางบริษัทการบินที่รับชวงจากแอร์อินคูซึ่งปลายทางโตเกียว โทรศัพทมาบอกวว่า เครื่องของ North-West Orient เลื่อนเวลาจากบายห้าโมงครึ่งไปเป็นหกโมงครึ่ง เราเลยมีเวลาทั้งวันสำหรับย่ำโตเกียว แต่ไม่กลาย่าไปไกลมาก เค็นคูอะไรๆอยู่แถวถนนกินซา ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากโรงแรมมากนัก แวะคูรานชายกลอง ใจเตน

คืนมือคืนไม้ขึ้นมาทันที ลูบๆคลำๆกล้อง Nikon F ไขแล้ว แต่ยังไม่!
 ราคาราวๆ 47,000 เยน (สองพันกว่าบาท) เกือบจะซื้อ แต่เงินไม่
 ทั้. กลับไปมีไม่พอ มีแต่รูปภาพใบใหญ่อยู่ใบเดียว เลยไม่ไ้ซื้อเสียกาย
 จัง เดินเข้าไปในคิฟาร์ทเมนต์สโตร์แห่งหนึ่งในกินซา คนแน่นเอี้ยก
 เพราะเป็นวันอาทิตย์ ซื้ครีมทาผิวแบบผสมมะนาว 1 ขวดเอาเสีย
 4 เหรียญ เช็คพันอีกเหมือนกัน เลยพอกันที เดินกลับไปกินซากกลาง-
 วันที่โรงแรม ชิวๆราคแคงกะทรีโก (ไม่ไ้ความ) ไอคิม กาแพ่ ฟรี
 ตามระเบียบ แล้วขึ้นห้องงีบเอาแรงหน่อย ตอนน้กำลังนั่งคอยรถบัส
 ไปสนามบิน เลยถือโอกาสเขียนจดหมายมา

บอกคุณยายคังๆควยว่า คิดถึงมาก และคิดถึงทุกๆคน เมื่อวันศุกร์
 แวะไปหาคุณกับคุณ หาโมงกว่ายังไม่กลับมา เลยไม่เจอกัน ส่วน
 อีก 2 ราย ลักคากับอุไรนั้น ไม่มีเวลาไปเลย ซึ่เก็ยจไปลุยน้ำควย
 กรุงเทพฯมันก็ยังเป็นกรุงเทพฯที่แสน่าอยู่เหมือนเดิม. . . คนญี่ปุ่นแต่ง-
 ตัวเหมือนที่เห็นๆในแคตาล็อกแบบบุเสื่อ ฮิปปีก็มบ้าง กีโมโนมีน้อยมาก
 แถบ่านเมืองสะอากุ ถนนกว้างกวากกรุงเทพฯเยอะ. . . ไปถึงชิคาโก
 แล้วจะเขียนมาใหม่

อาน.

จำไ้ว่า หลังจากที่ห้งจดหมายเอาไว้ที่เคานเตอร์ของโรงแรม
 เพื่อที่ทางโรงแรมจะรวบรวมส่งไปรษณีย์ที่หลัง เราเคาไม่ถูกว่า
 จดหมายนี้จะถึงเมืองไทยเมื่อไหร่ แต่ก็คาดว่าไม่เกิน 5 วัน การ
 ไปรษณีย์ทางเอเชียเรารู้สึกว่าจะเร็วกว่าทางยุโรป เพราะเมื่อตอน
 ซากลับ ต้องเปลี่ยนเครื่องบินที่อัมสเตอร์ดัม ก็ตองนอนพัก 1 คืน
 เหมือนกัน เพราะนั่งหลังซดซาแข่งมา 1 วันกับอีก 1 คืน จากเมือง
 คีโต อเมริกาใต้ และเมาเครื่องบิน คายแกว่าตามปกติ. . . (แค้นใจ
 ตัวเอง เลยกกลายเป็นนักสะสมถุงเก็บของเก่าของบริษัทการบินต่างๆ

ทั้งนอกทั้งใน..หายแค่น) แต่พอโงหัวขึ้นมาได้ ก็อคไม่ไค้ที่จะส่ง
โปสการ์ดถึงเพื่อนที่โค้ เราก็ฝากจดหมายไว้ที่โรงแรมตามเคย
ปรากฏว่าเพื่อนที่โค้ตอบมาว่า โปสการ์ดที่ส่งไปจากอัมสเตอร์ดัม
ได้รับที่หลังจดหมายที่ส่งไปจากเมืองไทย!

...จากโรงแรม เราก็นั่งรถบัสคันใหญ่ไปยังสนามบินซึ่งใหญ่โตมโห-
ฬาร ผ่านโรงงานใหญ่ๆหลายโรง ที่สนามบินเราต้องไปเช็คตัวก่อน
จองที่นั่ง แล้วเดินไปตามเส้นสีต่างๆ จำได้ว่าเราต้องเดินไปตามเส้น
สีเขียว..เขียวช้าย..ลัดไปทางขวา ไปๆมาๆจนตรอกเขาที่ห้องเล็กๆ
แคบๆ มีมายาวมควยพลาสติกสีแสดวางอยู่ 2-3 แถว ยังไม่มีใครมา
เลย มีเวลาเดินดูของขำๆเล็กๆน้อยๆ จำได้ว่าซื้อพวงกุญแจ ไม่
ไค้ตั้งใจจะเอาไปฝากใคร แต่อยากจะได้เศษสตางค์ทอนมากกว่า
สำหรับส่งให้คุณพ้อซึ่งเป็นนักสะสมเหรียญ คุณพ้อมีตั้งแต่เหรียญโบราณ
แบบหอยเบี้ย จนกระทั่งสมัยปัจจุบัน ปรากฏว่าหลังจากที่ทานลินเวร-
กรรมไป ควยความเผละเรอของผู้ดูแล เด็กคนไซชะโมยชนม์ครั้น
ไปหมกเกลี้ยง

พอจวนจะถึงเวลาเครื่องออก ก็มีคนมาคอยมากมายหลายชาติ
จำได้ว่ามีการสะกูดคอเข้ากับ"กริงโก"คนหนึ่ง ทราบจากนามบัตรว่า
เป็นหัวหน้าฝ่ายชาวภาคตะวันออกเฉียงของน.ส.พ. โทมส์ที่หน่วยรถ
แท็กซี่จะไปทางฮ่องกง เลยสวนทางกันไป..และก็ยังไมล์ม ตั้งแต่
พักโรงแรม มี"ฟิลิปินโน"ขบเผาะคนหนึ่ง พยายามจะสูดเรา จะไป
ซิกาโกเหมือนกัน แต่พอขึ้นเครื่องบินก็ไมพบอีกเลย โอ้หนูคนนั้น ชื่อ
"โคมิงโก"(แปลว่า-วันอาทิตย์)